

Det gode liv som allmennlege

– hvordan skape det igjen og igjen?

I tråd med Utpostens tradisjoner er vår siste utgave i 2008 – «julenummeret» – en temautgave, annerledes i utforming og med gjennomgående og kunstneriske illustrasjoner. I år har vi valgt *det gode livet som allmennlege* som tema.

Allmennlegene utgjør den største yrkesgruppen blant legene, likevel er det flere distrikter som sliter med rekrutteringen. Spesielt i grisgrendte strøk er det fortsatt ledige lister og stillinger, med stor grad av vikarstafett og diskontinuitet. For de fleste allmennleger krever dagene lange arbeidsøkter, krav til rask omstilling i fag og pasient-tilnærming. Turnusleger i allmennpraksis tilbyes av og til forhold som er best egnet som vaksinasjon mot en videre karriere i primærhelsetjenesten. Likevel er allmennmedisinen den desidert største spesialiteten i Norge. Hva er det med allmennmedisin og primærhelsetjenesten som gjør at så mange trives og blir værende, noen et helt legeliv?

Faktorene er mange og i noen grad ulike fra person til person. For forfatterne av bidragene spenner det fra å ha muligheten til å gå på jakt med stående fuglehund til viktigheten av et godt samarbeid med spesialisthelsetjenesten. Noen ting synes likevel å gå igjen: gleden over selvstendigheten og autonomien i hverdagen, muligheten til å «gjøre en forskjell» i egenskap av det mennesket og den legen man er samt betydningen av gode fellesskap med andre mennesker, både kolleger og familie og venner.

I perioder kan *det gode* forsvinne fra legelivet. Hvis legen er en stor del av vår personlige identitet og vi ikke orker å være lege lenger, hva blir igjen av livene våre da? På Villa Sana ved Modum Bad er dette en av mange problemstillinger det tilbys veiledning for. En annen av bidragsyterne forteller om hvorfor han valgte bort allmennmedisin, hva som gikk tapt og hva han vant. Tør vi å gå inn til kolleger som vi skjønner strever? Kan vi tenke oss en form for kollegaveiledning slik man har systematisert i Danmark? Det er lett å fordømme den som er på vei utforbakke og som tar åpenbart dumme valg både for seg selv og pasientene. Kan vi møte ham som likemann og gi støttende kollegial veiledning i stedet?

En av de fantastiske tingene med å være lege er at vi har så mange muligheter, også etter mange år i en spesialitet – kanskje skulle flere av oss tørre å tenke friere om andre muligheter hvis *det gode* blir borte over lengre tid?

Bidragene i julenummeret formidler tankevekkende beretninger og interessante og inspirerende historier om legers og pasienters liv. Denne evnen til refleksjon og fortellerglede er svært verdifull, og kan brukes til bearbeiding av egne inntrykk og til egenutvikling – noe som også vil komme pasientene våre til gode.

Med ønske om en god jul og et godt nytt og faglig spennende år som lege!

Ann-Kristin Stokke

FOTO: © REGIN HJERTHOLM